

PINGSTDAGEN

DOMINICA PENTECOSTES

Tekst: Joh 14,22-31. Predikan av Asbjørn Hjorthaug

Det er 1. pinsedag og vi har fått høre noen ord om Guds kjærlighet. I 1. Kor 13 sies det om kjærligheten at: «*Den utholder alt, tror alt, håper alt, tåler alt.*» Kjærligheten er en sterk kraft som står imot alle farer. Kjærligheten er alltid rettet mot en annen. Den er ikke egoistisk. Guds kjærlighet er rettet mot oss mennesker. I 1 Joh 4, 16 står det: «*Og vi har kjent og trodd den kjærlighet som Gud har til oss. Gud er kjærlighet.*»

HVORDAN KOMMER SÅ GUDS KJÆRLIGHET TIL UTTRYKK? Vi var skapt i Guds bilde. Vi var Guds ypperste skapninger som hadde et åpent og fritt forhold til han. Men så kom katastrofen. Mennesket gjorde opprør mot Gud og ble Guds fiender. Synden kom inn i verden, og alle mennesker ble lagt inn under dommen. Gud hadde to alternativer. Han kunne bare forkaste oss alle og la oss få en evig død som vi hadde fortjent. Det andre alternativet var å sette sin allmakt inn på å finne en annen løsning, en redningsplan. Gud valgte dette. Han kjærlighet til oss var så stor at han ikke sparte noen ting for å redde oss. Teksten for 2. pinsedag er kjente ord: *For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortales, men ha evig liv. Joh. 3, 16.* Guds sønn blir menneske. Han lever et hellig og rent liv i 33 år. Han oppfyller alle lovens krav og bud. På tross av dette blir han fanget, torturert og drept i det han henges på korset. Den Hellige Gud som av kjærlighet kommer til oss, må gjennom sitt jordiske liv tåle spott, hån, forfølgelse, slag og en smertefull død. Han måtte tåle å bli sviktet av sine nærmeste venner. Han måtte tåle å være fullstendig forlatt og ensom. Likevel kan han ikke slutte å elske oss. Han fullfører frelsesplanen. Han oppstår av graven som seierherre. Han har vunnet det store og endelige slaget over djevelen, synden og døden. Dermed har han gitt alle mennesker håp om evig liv. Jesu liv er ved troen vårt liv. Vi er for Gud like rene og hellige som Jesus selv. Jesu død er vår død. Synden er sonet og gjelden er betalt en gang for alle. Jesu seier og oppstandelse er ved troen vår seier og oppstandelse. Derfor vet vi at engang skal vi komme hjem til himmelen.

Gud visste at mange ikke ville tro. Han visste at mange ikke ville ta imot dette unike frelsestilbudet. Jesus undrer seg på om troen finnes når han en gang kommer igjen. Han sier til sine disipler etter at mange forlot ham: *Vil også dere gå bort.* Men slutter han å elske og å vise sin kjærlighet til oss? Nei, han går etter og leter oss opp. Han kjenner våre svakheter og tilbakefall. Han vet om våre svik og vår feighet. Han vet om at vi ofte prioriterer noe helt annet enn Ham alene. Men slutter han å ta seg av oss? Nei, han møter oss igjen og igjen med utstrakte armer i ord og sakrament. Han repeterer og repeterer: Jeg elsker deg. Fred være med deg. Dine synder er deg forlatt. Kom til meg du som strever og sliter så gir jeg deg hvile.

Dette er Guds unike kjærlighet. I gjennom troen på Jesus Kristus så omfattes du av denne kjærligheten. Har du ikke troen på Jesus Kristus, omfattes du fortsatt av Guds vrede og dom.

HVORDAN FÅ DEL I DENNE KJÆRLIGHET OG HVORDAN BLI BEVART SÅ VI HOLDER UT? *Om noen elsker meg, da holder han mitt ord, og min Far skal elske ham, og vi skal komme til ham og ta bolig hos ham. Den som ikke elsker meg, holder ikke mine ord. Det ord som dere hører, er ikke mitt, men Faderens, han som har sendt meg. Joh 14, 23 - 24*

Teksten knytter dette opp til Ordet. Å holde Guds ord betyr også å holde av og være glad i Guds ord. Det innebærer at en må ha Guds ord som et korrektiv i livet, men samtidig også at en ofte må høre evangeliet for å holde troen ved like. Salme 119 sier at Ordet er et lys og en lykt som lyser opp stien min som jeg vandrer igjennom livet. Guds ord er som en vannkilde som jeg kan drikke meg utørst av. Guds ord er som en grønn slette der jeg kan få hvile. Guds ord er ledestjernen som viser meg hvor jeg skal gå gjennom livet. Guds ord er min rustning og mitt våpen i kampen mot det onde. Det er altså to sider av samme sak; det å elske Gud og det å elske og å være avhengig av Guds ord. Gjennom Guds ord får jeg kraft og styrke. Guds ord er nemlig et levende ord. Det er

skaperord. I Guds ord bor den Hellige Ånd, og gjennom Guds ord gjør han oss til Guds barn og bevarer oss fra all fare og alt ondt.

Mens Jesus vandret her nede sammen med sine disipler, var han det levende Guds ord. De kunne se ham og snakke med ham. Jesus kunne forklare dem det de ikke forstod, han trøstet dem og hjalp dem i vanskelige situasjoner. Men nå rådet usikkerheten og ufreden. Fiendene var over alt. Jesus var drept. Disiplene så for seg at de var de neste. Men Jesus oppmuntrer dem: *Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere. Ikke som verden gir, gir jeg dere. La ikke deres hjerte forferdes, frykt ikke!* Job 14, 27 De eide en fred som verden ikke kunne ta fra dem. Selv med fengsel og dødsstraff så beholdt de freden.

Freden var dette at Gud var forsonet og at de eide en fullkommen tilgivelse for alle sine synder.

Men hva med disiplene når Jesus går til Faderen? Jesus er raskt ute med å trøste. Han vil ikke la de bli igjen som foreldreløse barn. Han skal sende dem den Hellige Ånd.

«Men talsmannen, Den Hellige Ånd, som Faderen skal sende i mitt navn, han skal lære dere alt og minne dere om alt det jeg har sagt dere.» JOH 14,26

Den Hellige Ånd er ikke avhengig av tid og sted. Han er knyttet til Ordet. Der ordet leses og forkynnes og der sakramentene brukes er den Hellige Ånd i arbeid. Det er viktig å minnes Jesu ord om at Den Hellige Ånds fremste oppgave er å minne oss om Jesus og peke på evangeliet. Han skulle også sette disiplene i stand til den store oppgaven de fikk av Jesus selv. De skulle gå ut i hele verden med evangeliet. Til det trengtes kunnskap og innsikt i Guds ord, frimodighet, språkkunnskaper, talegaver m.m. Alt det Jesus hadde lært dem måtte settes sammen til en helhet. Nå var det apostlene som hadde ansvaret for å bære dette ut til alle mennesker. Resultatet av dette opplæringsprogrammet som Den hellige Ånd hadde, finner vi i Det Nye Testamentet. Apostlene skulle settes i stand til å bygge Jesu Kristi kirke. Den kirke som består av alle som tror på Jesus Kristus og bekjenner hans navn til alle tider. Peter sier at denne kirke er bygd opp av *levende steiner som bygges opp til et åndelig tempel!* Det er deg og meg det. Vi er levende steiner i dette temelet sammen med mange andre. Her er også alle de som ble lagt til menigheten 1. pinsedag.

Det er alt dette som pinsedagen handler om. Pinsedagen viser oss med all tydelighet at Gud står ved sitt ord. Han tar ansvaret og setter apostlene i stand til å utføre oppdraget. Ild kommer fra himmelen. Tunger av ild som setter seg på apostlenes skuldrer. De er utrustet som sendebud for et himmelsk rike og ikke for et jordisk rike. Dessuten viser det oss at Gud overlater oss ikke til vår egen menneskelig svakhet, våre feil, vår syndige natur når han gir apostlene og oss oppdraget med å gå ut med evangeliet. Å være Kristi sendebud hviler på Den Hellige Ånds kraft slik det står i epistelteksten fra Apgj 2: *«Tunger likesom av ild kom til syne, og de delte seg og satte seg på hver enkelt av dem. Da ble de alle fylt av Den Hellige Ånd, og de begynte å tale i andre tungemål etter som Ånden gav dem å forkynne.»* Dette er en viktig ting å være klar over. Vi kommer alle i den situasjonen at vi må avlegge en bekjennelse. Husk at det er ikke i vår egen kraft det skjer, men det er Den Hellige Ånd som virker gjennom oss og gjennom Ordet. Evangeliet skulle forkynnes "For alle folkeslag". Apostlene får gaven til å tale fremmede språk slik at de som er tilhørere får høre evangeliet på sitt eget mål. Den som skal forkynne må dele rett mellom lov og evangelium. Apostlene forstod bare stykkevis av det som hadde skjedd med Jesus. Rett nok trodde de på Jesus som den lovede Messias og at han var Guds Sønn, men tiden rett før påske og etter oppstandelsen viste at det rådde stor uklarhet om det som skjedde langfredag og påskedagen. Dette hadde Jesus forutsagt. Det skulle det bli en forandring på pinsedagen. *«Men når han kommer, sannhetens Ånd, skal han veilede dere til den fulle sannhet. For han skal ikke tale ut fra seg selv, men si det han hører, og kunngjøre dere det som skal komme. Han skal forberlige meg, for han skal ta av det som er mitt, og forkynne det for dere.»* JOH 16,13f. Nå får de klarhet og innsikt i langfredagens evangelium. Han ble vår stedfortreder. Nå så de også storheten i påskedagen. Gud reiste opp Jesus og dermed var seiren over synden, døden og djevelen et faktum. Vi var rettferdiggjort. Det er dette bl.a. Peter forkynner tindrende klart på pinsedagen. Han har også fått klar innsikt i at det er gjennom ordet og forkynnelsen at troen gis og at det er gjennom dåpens nådemiddel at jeg blir ikledd Kristus. Apostlene ble utrustet til å utføre oppgaven Jesus hadde pålagt dem. Den hellige Ånd kom og var med dem. De fikk en ny forståelse av Guds kjærlighet og at den var for alle folkeslag. De fikk veiledning av Den Hellige Ånd og innsikt i evangeliet slik at de kunne forkynne Kristus.

Dette er ikke en engangshendelse. Den Hellige Ånd arbeider alltid med det målet for øye at Kristus skal bli stor for oss og herliggjøres. Det er Den hellige Ånd som overbeviser et menneske og synd og dom. Det er Den hellige Ånd som overbeviser mennesker om frelsen i Jesus Kristus. Der Kristus forkynnes, der forkynnes også Den hellige Ånd. *«Om noen elsker meg, da holder han mitt ord, og min Far skal elske ham, og vi skal komme til ham og ta bolig hos ham.»* God pinse! Amen.